

Tisztelt Gyászoló Család, Rokonok, Barátok, Tisztelők,

akik most elkísérik utolsó földi útján *Szőnyi Erzsébetet*, csak a reneszánsz alkotókhoz hasonlíthatóan sokoldalú, nagyszerű alkotóművészt és örök pedagógust! Ne csak az élők csüggedtsége költözzék lelkükbe, de a gyász mellett a nyugalom is! A zene szerelmese, és szinte szent megszállottja, teljes és kiteljesített életet és művet hagyva maga mögött ment el tőlünk – testi mivoltában, hogy zenéjében, a tanítványai lelkében örökségül itt hagyott, tovább építhető nyomokkal ezen túl is közöttünk, velünk maradjon.

Nem teli bőrrönddel kellett a másik világba elindulnia, a sors és az élet kegyes volt *hozzá*, a Teremtő számos alkotó évet engedett meg számára, és áldás ez számunkra is, hogy sokáig a kortársai és munkálkodása szemlélői, zenei műveinek élvezői, tanári munkájának követői lehettünk és lehetünk.

Munkásságának felsorolása hosszan tartana, hiszen *zongorista* volt, eredeti, bátor és kísérletező *zeneszerző* – már akkor, amikor ebben a művészeti ágban szinte keresve sem lehetett nőket találni. Pedagógusi tevékenysége mellett alkotó ember, vagy megfordítva, alkotó tevékenysége mellett aktív pedagógus, aki az ötvenes évektől kezdődően zenei elméleti és gyakorlati alapmunkákat írt. A már középiszkolás korában megcsilánló tehetségét később – más fontos zenei személyiségek mellett – olyan legendák segítették kibontakozni, mint *Weiner Leó*, *Kodály Zoltán*, *Bárdos Lajos* vagy *Ferencsik János*.

Kiemelkedő képességeit, érdeklődését és munkabírását mi sem jellemzi jobban, mint hogy szinte minden műfajban képviseltette magát: a pedagógiai célzattal írt, *hangszeres és éneklésre szánt daraboktól a kamara- illetve nagyzenekari alkotásokig, a gyermekoperától az operán át a musicalekig*.

És nem melleleg, s nem ezek mellett, 36 éven keresztül tanított, legtöbb időben a *Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán* –, részt vállalva a zenei oktatás metodikájának a kidolgozásában, illetve mestere, Kodály Zoltán a népdal kincsre, a már magzati léttől kezdődő személyiség fejlesztésre, és az emberi énekhangra épített, világhírűvé vált módszerének terjesztésében. Elkötelezett Kodály tanítvány, tanszékvezető tanár volt, a magyar szolfézs-módszertan világhírű képviselője. Határozott, mindenkor kiegyensúlyozott véleményére bízton lehetett számítani. De ő maga is érdekes a nagyvilágnak, számon tartják, őt kontinens országaiban tartott előadásait, tanfolyamait. Nem véletlenül lett tagja az *International Society for Music Education* (a Zenei Nevelés Nemzetközi Társasága) vezetőségének. Itthon is számos fontos és neves zenei szervezet vagy társaság elnöke, társelnöke, alelnöke volt.

Tisztelt Gyászolók,

a végső búcsú pillanataiban jó arra gondolni, hogy Ő életében megkapta/megkaphatta a lehető legtöbb elismerést – társai és tanítványai szeretete

mellett – amely megillette, sok egyéb elismerés birtokosa, a *Liszt-, Erkel- és Kodály-díjtól a Kossuth- vagy a Magyar Örökség díj-ig.*

Nem csak a Pittsburgh-i egyetem díszdoktora, de Törökbálint díszpolgára is, ahol a zeneiskola 1994 óta az ő nevét viseli. Valakiről életében elnevezni egy zeneiskolát több, mintha szobrot állítanának neki. Mert ez a szobor él, mert a falai között folyamatosan zenélnek. Ezek a zenék, az ő zenéi, kórushangjai kísérik örök útján *Szónyi Erzsébetet, a Nemzet Művészt!*

Rónaszékiné Keresztes Mónika, miniszteri biztos

Áment Ferenc Lukács búcsúztató szavai a Farkasréti temető ravatalozójánál

Istenünk, Mennyei Atyánk!

*Hallgasd meg most gyenge szavunkat, fordítsd felénk arcodat!
Szomorú szívvel jöttünk búcsúszóra, hogy Szónyi Erzsébet tanárnőnek, akit szeretünk és akit most elvesztettünk, ezt mondhassuk: „Isten Vele Erzsi néni!”*

Bizakodva és együttérzéssel láttuk emberi erőinek gyengülését, de szellemi és lelki ereje szinte élete utolsó percéig megmaradt. Mégis váratlanul ért bennünket, hozzátartozóit, barátait volt tanítványait, akik szinte az utolsó időkig kapcsolatban voltunk vele, a halála. Rá kell döbbernünk, hogy nem magunknak élünk és nem magunknak halunk meg. A mi nyugtalan és beteg szívünk Urunk, a te számodra teremtett.